

תת"ע 8216/05/13 - מדינת ישראל נגד ב ר

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תתע"א 8216-05-13 מדינת ישראל נ' ב ר
תיק חיצוני: 11200815394

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	ב ר

הכרעת דין

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה בשכרות, בכך שסירב לתת דגימת אויר נשוף לפי דרישת שוטר, בניגוד לסעיפים 62(3), 64ב(א1), 64ד(א) ו-39א לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961 (להלן: "הפקודה").

על פי עובדות כתב האישום, המדובר באירוע מיום 26.4.13 בסמוך לשעה 15:25, עת נהג הנאשם בקטנוע מ.ר. 8681258 ברחוב הפרדס במתחם תחנת הדלק "סונול".

2. הנאשם כפר בעובדות כתב האישום וטען כי לא סירב לבצע את בדיקת הינשוף. טען כי השוטרים שעצרו אותו היכו אותו ולמרות מצבו הגופני והנפשי הירוד הוא נשף לתוך מכשיר הינשוף מספר פעמים כמיטב יכולתו.

3. מטעם המאשימה העידו רס"ל פאדי פרחאת, רס"מ יעקב אורן ורס"מ רוני ביטון.

כמו כן הוגשו, בין היתר, דו"ח פעולה באכיפת איסור נהיגה בשכרות, דו"חות פעולה, דו"ח על בדיקת שכרות באמצעות ינשוף, פלט בדיקת שכרות לנהג, בדיקת כיוול למכשיר הינשוף ותעודת עובד ציבור בדבר תקינות מכשיר הינשוף.

מטעם ההגנה העידו הנאשם ואשת הנאשם, הגב' אלינה בלאו. כמו כן הוגשו תעודות רפואיות ותצלומים של הנאשם.

דין והכרעה

4. לאחר ששמעתי את העדים והתרשמתי מהופעתם מעל דוכן העדים ולאחר שעיינתי במוצגים ושקלתי טענות הצדדים הגעתי לכלל מסקנה לפיה עובדות כתב האישום הוכחו בפני מעבר לכל ספק סביר.

5. יצוין כי ב"כ הנאשם הגישה בקשה לביטול כתב האישום מחמת אכיפה בררנית והגנה מן הצדק בטענה כי הנאשם הוא היחיד בפרשה זו שנעצר והועמד לדין ואילו השוטרים שתקפו אותו לטענתו, שכנגדם הגיש תלונה למח"ש, לא זומנו לחקירה ולא הועמדו לדין.

במהלך הדיון התברר כי תלונת הנאשם נבדקה על ידי מח"ש ונסגרה. בהודעת מח"ש מיום 10.4.14 בדבר סיום החקירה נקבע כי לאחר שנבחן חומר הראיות הגיעה לכלל מסקנה כי אין מקום להעמיד את השוטרים לדין פלילי וזאת בשל חוסר אשמה והתיק נגדם נסגר.

ב"כ הנאשם הודיעה כי על אף החלטת מח"ש היא עומדת על בקשתה לביטול כתב האישום. בהחלטתי מיום 22.1.15 דחיתי הבקשה כאמור בה.

יובהר כי בהכרעת הדין כאן איני נדרשת להכרעה בטענות הנאשם בנוגע להתנהלות השוטרים כלפיו.

6. השאלה הדרושה הכרעה בתיק זה היא האם ניתן לייחס לנאשם סירוב לבצע בדיקת שכרות על ידי הכשלת בדיקת הינשוף.

7. סעיף 64ד(א) לפקודה קובע חזקה לפיה נהג המסרב להיבדק בדיקת שכרות חזקה כי היה שיכור בעת הנהיגה:

"64. (א) סירב נוהג ברכב, או ממונה על הרכב כאמור בפסקה (1) להגדרה "ממונה על הרכב" שבסעיף 64ב, לתת דגימה לפי דרישת שוטר כאמור באותו סעיף, יראו אותו כמי שעבר עבירה לפי סעיף 62(3)."

8. הנאשם טען כי לא סירב לבצע את הבדיקה שהרי נשף למכשיר הינשוף מספר פעמים, אלא שבטענה זו אין רבותא. סירוב לבצע את הבדיקה אינו חייב להיות במילים וגם התנהגות המכשילה את ביצוע הבדיקה יכולה לעלות כדי סירוב המקים את החזקה הנ"ל.

9. חומר הראיות בתיק זה מדבר בעד עצמו ומעיד על התנהלותו של הנאשם אשר סירב במעשיו לשתף

פעולה עם השוטרים לאורך האירוע כולו.

10. בטופס הזמנה לדין וכתב אישום (ת/1) תיאר רס"ל פאדי פרחאת (להלן: "רס"ל פרחאת") את נסיבות האירוע כדלקמן:

"בהיותי בתחנת דלק סונול ברח' הפרדס ראיתי את הנהג מגיע על קטנוע אחריו רכב ילד בן 4 כמו כן לאחר בדיקה הנהג אינו מורשה...ונדף ממנו ריח אלכוהול חריף החשוד סירב לעיכוב ומעצר תקף אותי ואת שותפי, הובא לתחנה לבדיקת ינשוף הכשיל את הבדיקה במכוון, לאורך כל הבדיקה השתולל וקילל..."

כמו כן צוין כי הנאשם מסרב לחתום ומשתולל בעת רישום הדוחות.

11. רס"ל פרחאת ערך את דוח הפעולה באכיפת איסור נהיגה בשכרות (ת/2) בו צוין כי נמצאו אצל הנאשם המאפיינים הבאים המצביעים על חשד לשכרות: ריח אלכוהול חזק מאד מהפה, הופעה מרושלת, התנהגות פרועה - מקלל ולא משתף פעולה, מתנגד לעיכוב ומעצר.

בבדיקת מאפיינים שנערכה לנאשם נמצאו התוצאות הבאות: במבחן עמידה - מתנדנד, במבחן הליכה על קו - לא הצמיד העקב לאגודל. השוטר צוין כי התרשמותו היא כי הנאשם נתון תחת השפעת אלכוהול בינונית. עוד צוין כי הנאשם צלח את מבחן הבאת האצבע לאף.

בסעיף 8 לדוח שעניינו דרישה מהנאשם לתת דגימת נשיפה נכתב כי הנאשם מסרב לחתום.

12. רס"ל פרחאת תיאר בחקירתו הנגדית את התנהלותו של הנאשם וסירובו העקבי לשתף פעולה ולחתום על כל הדוחות והעיד כי הנאשם הכשיל את בדיקת הינשוף (פרוטוקול הדיון מיום 19.11.14, עמ' 8, ש' 14-19).

13. רס"מ יעקב אורן (להלן: "רס"מ אורן") תיאר בדוח פעולה (ת/3) את נסיבות האירוע באופן דומה. תיאר באריכות את התנהלותו של הנאשם במהלך האירוע, הנאשם הרים את הקול, השתולל, תקף את השוטרים פיזית וסירב למעצר. תיאר כי התנהלות הנאשם אילצה אותם להפעיל כלפיו כח פיזי על מנת להשתלט עליו, לכבול אותו באזיקים בכדי להשלים את המעצר. תיאר כי כאשר דיבר עם הנאשם נדף ממנו ריח חזק של אלכוהול מהפה. תיאר כי כאשר הגיעו לתחנה הוא לקח את הנאשם ביחד עם השוטר רוני ביטון לבדיקת שכרות, נעשו 3 ניסיונות לערוך לו בדיקת שכרות אך ללא הצלחה.

14. רס"מ אורן העיד בחקירתו הנגדית כי אם הגיעו למסקנה שצריך לעשות לנאשם בדיקת ינשוף בתחנה זאת אומרת שנדף ממנו ריח אלכוהול והעיד כי אכן הריח מהנאשם ריח אלכוהול (פרוטוקול הדיון מיום 19.11.14, עמ' 10, ש' 31-32, עמ' 11, ש' 1-2).

15. רס"מ רוני ביטון (להלן: "רס"מ ביטון") תיאר במזכר (9/ת) את הבדיקות שנערכו לנאשם:

"בתחנה במשרד התנועה הבחור נבדק על ידי בנשיפון אלקטרוני מס' N-425 ונמצא נכשל. לאחר המתנה של 20 דקות לאחר שהנהג הנ"ל לא שתה לא אכל ולא עישן דרשתי ממנו להיבדק במכשיר הינשוף שנמצא במשרד הבוחנים לאחר שנערך לו בדיקת מאפיינים הודגם לו על ידי איך לנשוף אויר לינשוף לאחר שביצעתי בדיקת נשיפה עצמית תחילת משמרת וכיול. הנ"ל לא נשף היטב לתוך הפיה כפי שהוסבר לו בפעם הראשונה הפסיק לנשוף באמצע מוסר שאין לו אוויר. בפעם השנייה נשף בהפסקות. וכך בפעם השלישית...יש לציין שהבחור לא היה רגוע במהלך כל הבדיקה רק צעק ואמר שסה"כ שתה בקבוק בירה אחד..."

אם כך, מהמזכר עולה כי רס"מ ביטון ערך לנאשם בדיקת נשיפון והנאשם נכשל בבדיקה, כפי שעולה גם מעדותו של רס"מ ביטון (פרוטוקול הדיון מיום 19.11.14, עמ' 12, ש' 31-32, עמ' 13, ש' 1-2). עוד עולה מהמזכר כי רס"מ ביטון הדגים לנאשם כיצד לבצע את בדיקת הינשוף אך הנאשם לא נשף לתוך המכשיר כפי שהוסבר לו וכי הכשיל את הבדיקה בכל ההזדמנויות שניתנו לו לביצועה.

16. כאן המקום לציין כי עדויותיהם של שלושת השוטרים הותירו עלי רושם אמין ושוכנעתי לאמץ את האמור על ידם ולדחות את גירסת הנאשם הן בנוגע להתנהלות בעת עיכובו ומעצרו והן בנוגע להתנהלות בתחנת המשטרה.

17. מהפליטים של בדיקות הינשוף 1304 ו-1305 (7/ת) עולה כי נערכו לנאשם שתי בדיקות הכוללות מספר מחזורי נשיפה כאשר התוצאה הסופית בכל אחת מן הבדיקות היא "נשיפה אסורה". עוד יצוין כי בבדיקה מספר 1305 התקבלה נשיפה אחת שתוצאתה ערך נמדד של 520 מיקרוגרם אלכוהול בליטר אחד של אויר נשוף. בדין וחשבון על בדיקת שכרות באמצעות ינשוף (5/ת) ציין רס"מ ביטון כי לא ניתן היה להשלים את הבדיקה משום שהנאשם לא נשף כפי שהודגם לו והכשיל את הבדיקה. על גבי הפליטים מצוין כי הנאשם מסרב לחתום.

18. ביחס לתקינות הבדיקה יצוין כי הוגשו פליטים המעידים על בדיקת כיול של מכשיר הינשוף בתחילת ובסיום המשמרת וכן על ביצוע בדיקה עצמית של המפעיל בהתאם (6/ת). בנוסף הוגשה תעודת עובד ציבור המעידה כי נערכה ביקורת תקופתית למכשיר הינשוף וכי המכשיר נמצא תקין לפעולה (10/ת) וכן הוגשה תעודת בלון הגז (8/ת).

19. בחקירתם הנגדית עומתו השוטרים עם הטענה שהנאשם לא היה תחת משמורתם באופן מלא לפני שביצע את בדיקת הינשוף.

רס"ל פרחאת העיד בחקירתו כי הוא לא לקח את הנאשם לתחנת המשטרה אלא ניידת אחרת וכי הוא ורס"מ אורן שמרו על הקטנוע עד שנגרר מהמקום (פרוטוקול הדיון מיום 19.11.14, עמ' 7, ש' 7).

20-24). רס"ל פרחאת נשאל האם הנאשם הקיא במהלך 20 הדקות לפני שהוא נבדק בבדיקת הינשוף והשיב כי: **"כל עוד הוא היה בחזקתי עד שהעברתי אותו לרוני ביטון הוא לא אכל לא שתה לא עישן ולא הקיא."** (שם, בעמ' 9, ש' 11-12).

גם רס"מ אורן העיד כי לא ראה באיזה שהוא שלב את הנאשם מקיא בתחנת המשטרה (שם, עמ' 11, ש' 27-28). רס"מ אורן נשאל האם היה עם הנאשם בפרק זמן של חצי שעה לפני שנערכו לו בדיקות הינשוף והשיב כי היה שלב שהוא היה עם הנאשם אך היה גם שלב שבו היה לו נתק מהנאשם והוא לא יכול לדייק בזמנים (שם, עמ' 12, ש' 3-9).

רס"מ ביטון נשאל בחקירתו מי שמר על הנאשם שהוא לא יאכל, לא ישתה, לא יעשן ולא יקיא והשיב: **"ניידת סיור הובילה אותו לתחנה ושם הודעתי שאסור לו לאכול לא לשתות לא לעשן ולא להקיא. מתחנת דלק עד לתחנת המשטרה אני לא יודע מי שמר עליו ולא ראיתי אותו."** (שם, עמ' 14, ש' 10-12).

20. ב"כ הנאשם בסיכומיה הפנתה לעדויותיהם של רס"ל פרחאת ורס"מ אורן מהן עולה כי לא היו צמודים לנאשם בכל העת לפני ביצוע בדיקת הינשוף. אין בטענה זו כדי לסייע לנאשם שכן השוטרים אף לא ניסו לטעון כי הנאשם היה צמוד אליהם כל הזמן אך הבהירו כי השגיחו על הנאשם לפני ביצוע בדיקת הינשוף כפי שמגובה היטב בחומר הראיות.

בדוח הפעולה (ת/2) סימן רס"ל פרחאת בסעיף 6 כי הודיע לנאשם כי הוא מעוכב לביצוע בדיקת שכרות, וכי מרגע זה נאסר עליו לשתות, לאכול או לעשן עד להודעה אחרת. סימן בסעיפים 6 ו-9 כי מרגע עצירת הקטנוע ובמשך כל הזמן שהנאשם היה במשמורתו הנאשם לא אכל, לא שתה, לא עישן ולא הקיא.

במזכר (ת/9) ציין רס"מ ביטון כי הנאשם נבדק בנשיפון ולאחר המתנה של 20 דקות לאחר שהנאשם לא שתה, לא אכל ולא עישן דרש ממנו להיבדק במכשיר הינשוף.

בדוח על בדיקת שכרות באמצעות ינשוף (ת/5) בסעיף 4 סימן רס"מ ביטון כי ווידא כי מהרגע שהנאשם עוכב ועד לבדיקה הוא לא שתה ולא אכל, כי חלפו מעת שעוכב ועד לבדיקה לפחות 15 דקות, כי הנבדק לא עישן לפחות 5 דקות לפני הבדיקה, ולא הקיא במשך 15 דקות לפני הבדיקה.

יצוין כי הנאשם בחקירתו הראשית נשאל האם מרגע שהגיע לתחנה ועד שהחלו לבדוק אותו בבדיקת הינשוף היה מישוה צמוד אליו והשיב: **"הביאו אותי ישר לחדר הבדיקות ולאחר כל הבדיקות של המכשיר של האלכוהול אמרו לי ללכת על קו ישר."** (פרוטוקול הדיון מיום 22.10.15, בעמ' 22, ש' 4-5). מכאן שאף הנאשם אישר כי היה תחת השגחה מרגע הגעתו לתחנת המשטרה.

21. השוטרים העידו כי הנאשם הובא לתחנת המשטרה על ידי ניידת אחרת, משמע שלא היה תחת השגחתם עד שהובא לתחנת המשטרה. כפי שיפורט בהמשך, הנאשם טען שהקיא בניידת שלקחה אותו אל תחנת המשטרה. ב"כ הנאשם טענה בסיכומיה כי לא ברור מי היו אותם שוטרים שהסיעו את הנאשם אל תחנת המשטרה ומה היו הנסיבות שגרמו לנאשם להקיא בניידת אולם עדים אלה לא הובאו לעדות ולא ניתן היה לברר טענות אלה מולם.

יודגש כי הואיל ובסופו של יום במכשיר הינשוף לא התקבלה תוצאת בדיקה כתוצאה מהתנהלותו של הנאשם ומהכשלתו את הבדיקה, הרי שלטענה כי הקיא בדרכו לתחנת המשטרה אין נפקות ואין בה משום רלבנטיות למיוחס לו לעניין סירובו להיבדק.

22. ב"כ הנאשם טענה בסיכומיה לסתירות בעדויותיהם של השוטרים ביחס לשאלה מי נכח עם הנאשם בבדיקת הינשוף.

רס"ל פרחא העיד כי היה נוכח עם הנאשם בעת ביצוע בדיקת הינשוף (פרוטוקול הדיון מיום 19.11.14, בעמ' 8, ש' 20-21).

רס"מ אורן נשאל בחקירתו הנגדית אם ראה את הנאשם נושף לתוך מכשיר הינשוף והשיב כי לא היה עם הנאשם בבדיקת הינשוף (שם, עמ' 11, ש' 19-20). כאשר עומת בחקירתו עם הכתוב בדוח הפעולה שלו (ת/3) על פיו נכח בבדיקת הינשוף שנערכה לנאשם ציין כי אם רשם בדוח הפעולה שלו כך אז הוא אכן נכח עם הנאשם בעת הבדיקה וכי הוא עומד מאחורי מה שנרשם על ידו בדוח הפעולה שערך ויכול להיות שסתר בעדותו את עצמו כי עבר הרבה זמן (שם, עמ' 12, ש' 1-2).

רס"מ ביטון העיד כי היו שוטרים נוספים שנכחו בבדיקת הינשוף וכאשר הופנה לטופס דין וחשבון על בדיקת שכרות באמצעות ינשוף (ת/5) בסעיף 5 שם צוין כי במקום הבדיקה לא נכח איש, הסביר כי הכוונה היא לנציג מטעם הנאשם ולא לשוטרים נוספים (שם, עמ' 13, ש' 5-16).

איני סבורה כי בעדויותיהם של השוטרים לגבי השאלה מי נכח בבדיקת הינשוף נפלו סתירות היורדות לשורשו של עניין ואשר מעידות על חוסר מהימנותם. התרשמתי כי מדובר בחוסר דיוק אשר נובע מכך שאינם זוכרים בעל פה את פרטי האירוע בשל חלוף הזמן מאז התרחשותו.

23. כך גם לגבי טענתה של ב"כ הנאשם בדבר הסתירות שנפלו בעדותו של רס"ל פרחא בנוגע לשעת ביצוע בדיקת הינשוף. רס"ל פרחא העיד כי הנאשם הועבר בשעה 16:00 לצורך ביצוע בדיקת מאפיינים ובשעה 17:10 הועבר לרס"מ רוני ביטון לצורך נטילת דגימת ינשוף, כפי שעולה מדוח הפעולה שמילא (ת/2, עמ' 3) (פרוטוקול הדיון מיום 19.11.14, עמ' 8, ש' 1-6). בפלטי בדיקת הינשוף (ת/7) ניתן לראות כי בבדיקה מס' 1304 שעת ההתחלה היא 16:51 ושעת הסיום 16:55 ובבדיקה מס' 1305 שעת ההתחלה היא 16:59 ושעת הסיום 17:06. מכאן, שלא ייתכן שהנאשם הופנה לבדיקת הינשוף

אחרי השעה 17:10. לאור הרישום בפלטים ברור כי השעה המצוינת בדוח הפעולה אינה משקפת את השעה שבה העביר רס"ל פרחאת את הנאשם לצורך בדיקת הינשוף. התרשמתי כי רס"ל פרחאת התבלבל בעדותו ומכל מקום לא מצאתי כי מדובר בסתירה מהותית הפוגעת במהימנותו כפי שטענה ב"כ הנאשם בסיכומיה.

ושוב יודגש כי בסופו של התהליך לא נתקבלו במכשיר הינשוף תוצאות בדיקת נשיפה המוכיחות הימצאות האלכוהול בגופו של הנאשם בכמות כזו או אחרת וזאת בשל התנהלותו של הנאשם שהכשיל את הבדיקה ומשכך, ושעה שהוכח כי הוסבר לו לנאשם כיצד לנשוף והוא בחר שלא למלא אחר ההנחיות אלא להכשיל במודע את הבדיקה תוך נשיפת כמות בלתי מספקת של אוויר ותוך ביצוע הפסקות בנשיפות הרי שלעניין זה של אי הדיוק בשעות לגבי עדותו של פרחאת אין כדי להשמיט את הקרקע תחת עדותו ועדויות יתר השוטרים באירוע.

24. לסיכום, גם אם נאמר כי נפל חוסר דיוק בעדויותיהם של השוטרים עצמם וכן בין עדות אחת לשנייה, לא מצאתי כי מדובר בסתירות מהותיות היורדות לשורשו של עניין. השוטרים לא התיימרו לזכור את כל פרטי האירוע או לטשטש פרטים שעלולים לערער את גרסתם. מצאתי כי עדויותיהם מחזקות האחת את השנייה ונתמכות בחומר הראיות. לעומת זאת, כפי שיפורט להלן, מצאתי כי עדותו של הנאשם אינה מהימנה.

25. הנאשם בחקירתו הראשית מסר את גרסתו כדלקמן:

"ת. הגעתי לתחנת דלק על הקטנוע ניגשתי למשאבת דלק ואיך שניגשתי לאחר שנייה הורדתי את הקסדה והם ניגשו אלי בריצפה חנקו אותי לריצפה הילד החל לבכות, זיהו אותי מהעבר חנקו אותי עברו מספר דקות ושני שוטרים רכבו עלי אחד חנק אותי והשני ניסה לשים עלי אזיקים ושכחו מהילד שנמצא שם, ועצרו אותי כי מכירים אותי מהעבר.

ש. היה איזה שלב שהייתה איזה אלימות כלשהי מצידך ?

ת. לא מצידך מצד השוטרים כן, הם ניגשו אלי בפראות , איך ששמתי רגלית הורדתי את הקסדה בשלב הזה שני השוטרים רצו אלי והתנפלו עלי ניסו לחנוק אותי השכיבו אותי על הריצפה אחד חנק השני רצה לשים אזיקים, לא יכולתי לנשום איבדתי את ההכרה.

ש. אחרי שקרה מה שקרה והצליחו לאזוק אותך אמרת שהגיעו ניידות נוספות מאותו שלב מי לקח אותך לתחנה מתי הגעת לתחנה ?

ת . אני שכבתי לא התנגדתי, אחרי שאזקו אותי נשארתי שם והוזעקו ניידות. גררו אותי לניידת והשוטרים שעצרו אותי נשארו בתחנת דלק.

ש. השוטרים שהגיעו בניידת האחרת לא לקחו אותך?

ת בדרך לתחנה חיקיתי להם ברכב והם ניסו להכות אותי עם שוקר הקאתי להם ברכב.

ש. הגעת לתחנה מה קרה לך בתחנה?

ת. עשו לי בדיקות. במכשיר לנשוף מלא פעמים. כל הזמן בדיקות חוזרות עם הצינורות, לקחו אותי לחדר כל הזמן לעשות כל רבע שעה הפסקה ולהיבדק בינשוף של אלכוהול."

(פרוטוקול הדיון מיום 22.10.15, עמ' 21, ש' 14-28, עמ' 22, ש' 1-2).

הנאשם אישר בחקירתו הנגדית כי הרכיב על האופנוע את בנו בן ה-4 וכי לא היה לו רישיון נהיגה לאופנוע (שם, בעמ' 23, ש' 5-6, ש' 9-10).

26. לדברי הנאשם הוא לא סירב לבצע את בדיקת הינשוף אלא נשף אל תוך המכשיר מספר פעמים וזאת על אף שסבל מכאבים כתוצאה מכך שהוכה לטענתו על ידי השוטרים: "...הרבה פעמים שאפתי כל 15 דקות. זה לא הצליח כל פעם ונתנו לי 15 פעמים לנשוף למכשיר. בזמן שאני קרוע מכאבים כולי." (שם, בעמ' 25, ש' 26-27). עוד טען כאמור הנאשם כי הקיא בתוך הניידת.

27. ואולם, מחומר הראיות עולה כי הנאשם לא טען כי הקיא או שהוא סבל מכאבים לפני שביצע את בדיקת הינשוף. בטופס תחקור חשוד הנאשם נשאל מדוע סירב להיבדק באמצעות ינשוף והשיב: "כי שיגעו אותי נשפתי 6 פעמים מספיק, מה רוצים לשלול אותי בכוח?"

הדעת נותנת שאם אכן מצבו הגופני היה ירוד או כי העובדה שהוא הקיא מונעת ממנו לנשוף, הוא היה מציין זאת כסיבה בגינה אינו מצליח לבצע את הבדיקה ולנשוף נשיפה חזקה מספיק לתוך מכשיר הינשוף ולא מסביר את הסירוב להיבדק כאמור לעיל.

28. ב"כ הנאשם טענה בסיכומיה (סעיף 8) כי הנאשם לא סירב לתת דגימת נשיפה אלא כי הוכח ההיפך, שהנאשם התבקש לנשוף למכשיר הינשוף ועשה כך מספר פעמים, למרות שמצבו הגופני והנפשי היה מאד קשה שכן הוא הוכה לעיני בנו הקטין והבוכה והוא לא ידע מה עלה בגורל בנו, האם המטרה החזירה אותו לביתו או נטשה אותו בתחנה.

איני מקבלת את טענות ב"כ הנאשם. העובדה שהנאשם נשף לתוך מכשיר הינשוף מספר פעמים אין בה כדי להוכיח שהנאשם לא סירב לבצע את הבדיקה על ידי הכשלת הבדיקה במכשיר הינשוף. מהמזכר שרשם רס"מ ביטון (9/ת) עולה כי הנאשם השתמש בטכניקות שונות על מנת להתחמק מביצוע הבדיקה כראוי - הפסיק לנשוף באמצע ומסר שאין לו אוויר, נשף בהפסקות ולמעשה לא ביצע את הבדיקה כפי שהודגם לו. תוצאות הבדיקה כפי שמופיעות בפלטים תומכות גם הן במסקנה כי הנאשם הכשיל את הבדיקה. בהקשר זה, אני דוחה את טענות ב"כ הנאשם בסיכומיה כי קיימת סתירה בין המתואר במזכר של רס"מ ביטון (9/ת) לבין התוצאות המופיעות בפלטי בדיקת הינשוף. ב"כ הנאשם לא חקרה את רס"מ ביטון אודות עריכת הבדיקה, התנהלות

הנאשם בעת הבדיקה ותוצאות הפלטים ומשמעותם.

29. ב"כ הנאשם טענה בסיכומיה כי הנאשם לא יכול לנשוף לתוך פיית ינשוף ונשיפתו לא חזקה מספיק כאשר הוא מקיא לסירוגין (סעיף 26). הטענה כי הנאשם הקיא לסירוגין תוך ביצוע הבדיקות הועלתה לראשונה על ידי ב"כ הנאשם בסיכומים ולא נמצא לטענה זו תימוכין כלשהו ואף לא בעדות הנאשם, ולפיכך אני דוחה טענה זו.

30. מטעם הנאשם הוגשו המסמכים הרפואיים הבאים:

מסמך רפואי מחדר מיון מיום המעצר, 26.4.13 (נ/2) - הנאשם נבדק על ידי פסיכיאטרית על מנת לבדוק כשירותו למעצר. במסמך זה כתוב תחת התלונה העיקרית של הנאשם "**מרגיש לא טוב**". **לא מפרט**. במסמך נקבע כי הנאשם כשיר למעצרו מבחינה פסיכיאטרית וזקוק להשגחה רפואית במהלך מעצרו.

אישור רפואי מקופ"ח מיום 29.4.13 (נ/6) - במסמך זה נכתב כי הנאשם התלונן על כך שביום 26.4.13 "נתקף על ידי שוטרים". בבדיקה גופנית נמצאו "פצעים ושריטות בפנים, ידיים (מרפקים), רגליים (ירכיים), גב, המטומות בפנים (מצח ומתחת לעין שמאלית)". בנוסף הוגשו תצלומים של הנאשם (נ/3, נ/4, נ/5, נ/7) אשר צולמו ביום 27.4.13 על ידי הנאשם ואשתו של הנאשם.

אם כך, בבדיקת הנאשם מיום 26.4.13, בדיקה שנועדה לבדוק אם הנאשם כשיר למעצר, הנאשם לא טען כי השוטרים היכו אותו והדבר אומר דרשני. הנאשם השתחרר מהמעצר ביום 27.4.13 ואולם ניגש לקופת החולים רק יומיים לאחר מכן, ביום 29.4.13 ולא מיד עם שחרורו.

ביחס לתצלומים, במזכר שכתב רס"מ אורן (ת/3) הוא תיאר כי השוטרים נאלצו להפעיל כוח פיזי כנגד הנאשם, זאת לאחר שהנאשם השתולל ותקף אותם והם נאלצו להשתלט עליו בכוח ולהשלים את המעצר. אני מקבלת את טענת ב"כ המאשימה בסיכומיה כי לא מדובר בחבלות החורגות מהאירוע כפי שהוא מתואר על ידי השוטרים. מכל מקום, אני סבורה כי היה בפציעות של הנאשם כדי למנוע ממנו לבצע כראוי את בדיקת הינשוף הכרוכה בנשיפה בלבד. כמו כן, אני דוחה את טענת ב"כ הנאשם בסיכומיה כי מפעיל מכשיר הינשוף "רמס את זכויותיו" של הנאשם וסיכן את בריאותו בעצם לקיחת דגימת הנשיפה. העובדה שהנאשם נשף מספר פעמים לתוך המכשיר מעידה דווקא כי מצבו הגופני לא מנע ממנו לבצע את הבדיקה.

31. התנהלותו של הנאשם לאורך האירוע כולו מעידה על חוסר שיתוף פעולה עם השוטרים וניסיונו להתחמק מביצוע הבדיקה. כפי שעולה מחומר הראיות, הנאשם השתולל וקילל את השוטרים, השיב לשאלותיהם תשובות מתחכמות וסותרות וסירב לחתום על הדוחות השונים (טופס הזמנה לדין וכתב אישום, דוח פעולה, טופס תחקור חשוד) ועל פלטי הבדיקה שלו. התנהלות זו תומכת גם היא במסקנה שהנאשם הכשיל בכוונה את הבדיקה.

32. מעבר לאמור, מצאתי כי עדותו של הנאשם מתחמקת ובלתי מהימנה. כך, באשר לשאלה האם הנאשם שטה אלוהול לפני האירוע הציג הנאשם מספר גרסאות סותרות.

בטופס הזמנה לדין וכתב אישום (1/ת) נכתב תחת דברי הנהג כדלקמן:

1. שתיתי בירה אחת 2. לא שתיתי 3. שתיתי ארגז בירה 4. שתיתי מים.

בדוח הפעולה (2/ת) נכתב כי הנאשם מסר בשיחה ראשונית כי שטה בירה אחת בביתו.

בטופס תחקור חשוד מופיעות מספר גרסאות של הנאשם -

לשאלה מתי לאחרונה שטה משקה אלוהולי השיב **"היום"**.

לשאלה איזה סוג משקה שטה השיב **"בירה"**.

תחת השאלה כמה שטה נכתב כי **"החל להשתולל ולצעוק ואמר שטה ארגז"**.

לשאלה היכן שטה השיב **"לא שתיתי"**.

לשאלה מי נכח איתו במקום בו שטה השיב **"אני שותה מים"**.

לשאלה מתי לאחרונה נטל תרופות השיב **"בבוקר לקחתי אדולן"**.

33. בחקירתו הנגדית טען הנאשם כי לא שטה אלוהול לפני האירוע ועומת עם גרסאותיו הקודמות:

"ש. זה נכון ששתית אלוהול לפני שיצאת מהבית?"

ת. לא, לא שתית אסור לי, אני לא שותה אני בטיפול במרכז מטדון.

ש. אז מה זה אומר שאתה בטיפול במרכז?

ת. אני שותה אדולן ויש לי בדיקות שתן כל הזמן שם. אני בטיפול ולא שותה ולא מעשן סמים.

ש. שתית אדולן באותו יום?

ת. אני שותה כל יום, כי אם אני במצב לחץ אני צועק.

ש. מהיכן הריח של האלוהול?

ת. אולי ריח של תחנת דלק. אני לא שותה.

ש. מהיכן באה הבירה שנרשם ששתית?

ת. לא דיברתי איתם בכלל ולא שתית בירה רק צעקתי,

ש. ואם נרשם מפיוך שאתה אומר ששתית בירה?

ת. זה לא נכון.

ש. נאמר שבבית לפני שיצאת ששתית אדולן ובירה אני מפנה לת/2 לדו"ח פעולה בשכרות?

ת. זה לא נכון."

(פרוטוקול הדיון מיום 22.10.15, עמ' 24, ש' 23-32, עמ' 25, ש' 1-4).

ריבוי הגרסאות של הנאשם מעיד על חוסר מהימנותו. תשובותיו הסותרות במהלך האירוע מעידות על דרך התנהלותו באירוע ועל חוסר שיתוף הפעולה שלו עם השוטרים. רק בחקירתו הנגדית הציג הנאשם עמדה על פיה לא שתה כלל אלכוהול כאשר הוא לא ידע להסביר את ריח האלכוהול שנדף מפיו ואת גרסתו הקודמת לפיה שתה בירה. כך גם הנאשם לא ידע להסביר את התוצאות של בדיקת המאפיינים (שם, עמ' 25, ש' 26-30).

34. כאמור, הנאשם טען כי השוטרים נטשו את בנו בן ה-4 בתחנת הדלק והפקירו אותו בידיים זרות, מה שגרם לו למצב נפשי קשה. אשתו של הנאשם, גב' אלינה בלאו, העידה כי אשה זרה החזירה את בנה הביתה לאחר שהושאר בתחנת הדלק ועבר מיד ליד בין אנשים שהוא לא מכיר (פרוטוקול הדיון מיום 22.10.15, עמ' 26, ש' 23 ואילך).

בהקשר זה העיד רס"ל פרחאט כי הם דאגו שמישהו שמכיר את הנאשם ידאג לילד ויקח אותו מהמקום (פרוטוקול הדיון מיום 19.11.14, עמ' 7, ש' 26).

רס"מ אורן העיד כי הוצע לנאשם כי יקחו את הילד הביתה ולאחר מכן יגשו איתו לתחנה והנאשם סירב בכל תוקף וכי היה שם בחור שהכיר את הנאשם והציע לקחת את הילד הביתה והנאשם סירב ובסופו של דבר לא זכר מי לקח את הילד לביתו. (שם, עמ' 11, ש' 12-14).

גרסת הנאשם כי השוטרים נטשו את הילד בתחנת הדלק לבדו אינה סבירה ואינה אמינה ואיני מקבלת אותה. אני מקבלת את גרסתם של השוטרים כי דאגו שאדם שמכיר את הנאשם יחזיר את הילד הביתה, והדברים גם מגובים בחומר הראיות (דוח פעולה - ת/3).

מכל מקום, אף אם חשש הנאשם לגורלו של בנו והיה במצב נפשי ירוד בעקבות זאת, אין בכך כדי להצדיק את

העובדה שלא ביצע כראוי את בדיקת הינשוף.

35. ב"כ הנאשם טענה בסיכומיה כי המאשימה לא עמדה בנטל להוכיח כי הסבירה לנאשם את משמעות הסירוב להיבדק במכשיר הינשוף. בדוח הפעולה (ת/2) בסעיף 8 סימן רס"ל פרחאת כי הסביר לנאשם כי נהג המסרב לדרישת שוטר לתת דגימת נשיפה לבדיקה, רואים אותו כמי שעבר עבירה של נהיגה בשכרות, שעונשה פסילה בפועל שנתיים לפחות ועונשים נוספים הקבועים בחוק וכי גם טעמים רפואיים אינם עילה מוצדקת לסרב להיבדק. אמנם רס"ל פרחאת לא סימן על גבי הטופס אם הנאשם מסכים או מסרב למסור את הדגימה המבוקשת לבדיקה אך הוא רשם כי הנאשם מסרב לחתום על הטופס כפי שהסביר גם בעדותו (פרוטוקול הדיון מיום 19.11.15, עמ' 8, ש' 9-11). זאת ועוד, גם בחלק של תחקור חשוד (העמוד האחרון בת/2) סימן רס"ל פרחאת מפורשות כי הנאשם נדרש לבצע בדיקת נשיפה "ולאחר שהוסבר לך כי הבדיקה נועדה לאתר אלכוהול בגופך, וכי המסרב להיבדק רואים אותו כמי שנהג בשכרות, סירבת להיבדק". ב"כ הנאשם לא חקרה את רס"ל פרחאת באשר לשאלה אם הסביר לנאשם את משמעות סירובו להיבדק במכשיר הינשוף. לאור כל האמור אני דוחה את טענתה.

36. במאמר מוסגר ובבחינת למעלה מן הצורך אוסיף כי תוצאות בדיקת המאפיינים של הנאשם, ריח האלכוהול שנדף מפיו, גרסאותיו הסותרות והודאתו כי שתה בירה טרם האירוע, העובדה שנכשל בבדיקה במכשיר הנשיפון, התנהלותו חסרת הרסן של הנאשם, חוסר שיתוף הפעולה של הנאשם עם השוטרים לאורך כל האירוע ועדותם המהימנה של השוטרים לעומת עדותו הבלתי מהימנה של הנאשם, כל אלה יכולים על פי הפסיקה לשמש אף ראיות עצמאיות להוכחת שכרותו של הנאשם, כך שיש בהם כדי לחזק ולתמוך במסקנה המשפטית המתבקשת מסירובו להיבדק כתוצאה מהכשלת הבדיקה על ידו.

37. מהאמור לעיל אני קובעת כי הנאשם הכשיל את הבדיקה בכוונה, באופן העולה כדי סירוב המקיים חזקה כי הנאשם נהג בהיותו שיכור.

לפיכך אני קובעת כי המאשימה הוכיחה את עובדות כתב האישום מעבר לכל ספק סביר. בהתאם, אני מרשיעה את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

38. טיעונים לעונש ישמעו בדיון בפני ביום 29.2.16 בשעה 11:00.

בשים לב לשינוי בסדרי עבודתי הטיעונים לעונש ישמעו בפני בבית המשפט בחיפה.

המזכירות תעביר עותק הכרעת הדין לצדדים ותזמנם לדיון בהתאם.

ניתנה היום, ה' אדר א' תשע"ו, 14 פברואר 2016, בהעדר הצדדים ובהסכמתם.

